

nialraadene til Betænkning, hvad imidlertid ikke vidés at være sket. Nu at indhente det mulig i denne Henseende forsømt, kan Flertallet ikke tilraade, allerede af den Grund, at de nuværende Kolonialraad ikke ere valgte særlig med det Maal for Øje, at de skulle medvirke ved Afgørelsen af et Spørgsmaal af den Rækkevidde, som Afstaaelsen af Øerne er. Flertallet formener derimod, at de Beboere af Øerne, som opfylde de i § 18, 1ste Stykke af Kolonialloven af 27de November 1863 angivne Betingelser for Valgret til Kolonialraadene under disse Omstændigheder naturligen ere kaldede til at udtale deres Mening om, hvorvidt de ønske, at Konventionen af 24de Januar dette Aar vedtages eller forkastes. Nævnte Bestemmelser i Kolonialloven sige, at enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret eller i 5 Aar har været bosat paa de dansk vestindiske Øer, er raadig over sit Bo og enten paa Øerne ejer en Ejendom, der er anslaaet til at kunne indbringe en aarlig Lejesum af mindst 75 vestindiske Daler paa St. Croix og St. Jan og af mindst 150 vestindiske Dalere paa St. Thomas, eller som har i det sidste Aar haft en ren aarlig Indkomst af 500 vestindiske Dalere, har Valgret til Kolonialraadene. Men for at disse Vælgeres Afstemning kan, saa vidt gørligt, være upaavirket af Agitation for eller imod Afstaaelsen, formener Flertallet, at det er nødvendigt, at Afstemningen bliver hemmelig, og at den foretages under øverste Ledelse af en af Kongen særlig i dette Øjemed herfra udsendt Myndighed.

Flertallet tilføjer endnu følgende:

Saaframt Landstinget vedtager Flertallets Forslag til Beslutning, vil derved være givet det andet Ting Anledning til paa ny at overveje Sagen, og Flertallet nærer det Haab, at der af denne Overvejelse vil fremgaa en samstemmendé Beslutning fra begge Ting, idet Flertallet tillige gaar ud fra den Antagelse, at Landstinget ikke vil nægte sit Samtykke til Konventionen, hvis en efter de foreskrevne Regler foretagen Afstemning udviser en utvivlsom Stemning for Øernes Afstaaelse.

Mindretallet paa 9 Medlemmer, til hvilket H. N. Hansen slutter sig for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Afstemningens Ordning paa Øerne, medens dette Medlem principalt er stemt for at forkaste Konventionen, maa anse de Fremtidsudsigter og de Foranstaltninger, som ovenfor ere gjort gældende, som betryggende for Øernes lykkelige Fremtid, hvis de blive i Danmarks Besiddelse, for alt for usikre til, at man paa Grund af dem kan forkaste en Traktat, som ikke blot er godkendt af dette Ministerium, men i det væsentlige ogsaa af det foregaaende, hvorimod det finder, at Konventionen bør vedtages under Betingelse af, at Befolkningen paa de vestindiske Øer faar Lejlighed til paa betryggende Maade at stemme, om den vil forblive ved Danmark eller foretrække, at Øerne afstaaes til de forenede Stater.

I Modsætning til Flertallet formener det derimod, at der ved en Afstemning af saa indgribende Natur paa ganske anden Maade maa gives Befolkningen Lejlighed til at udtale sig, end naar det drejer sig om Valget til en raadgivende Forsamling som Kolonialraadene, til hvilke af Øernes c. 30,000 Indvaanere kun 366 ere Vælgere. Mindretallet har derfor ikke kunnet slutte sig til Flertallets Forudsætning, at kun disse 366 Mænd „maa antages at have en selvstændig Mening om, hvad der er i Øernes og disses Beboeres Interesse“, men foreslaar at overlade til Hs. Majestæt Kongens Regering at træffe Bestemmelse om, hvem der skal deltage i Valget, idet det har Grund til at forudsætte, at Regeringen i det væsentlige vil lade Afstemningen foretage efter samme Regler som i 1867. Ved saaledes at stille Spørgsmaalet til ca. 6,000 i Stedet for 366, som Flertallet foreslaar, vil en virkelig Folkeafstemning fremkomme.